

”ميني بچي - جب تڪ جينا هئ باپ ڪو ياد ڪرنا هئ، ياد سين هين

آيو بدينئي، پڙهائي ڪا تنٽ (سار) هين هئ ياد“

پرشن :- ٿم بچون ڪا آتي اندريه سڪ ڳايا هئا هئ، ڪيون؟

اُتر :- ڪيونڪ ٿم سدا هين بابا ڪي ياد ۾ خوشيان مناتي هو، آبي تمهاري سدا هين

ڪرسمس هئ. تمهين پڳوان پڙهائي هئ، اس سين بڙي خوشي اُڙ ڪيا هونئي! يهه روز ڪي خوشي هئ اس ليئي تمهارا هين آتي اندريه سڪ ڳايا هئا هئ.

گيت :- نئين هين ڪو راه دڪائو پريو....

اوم شانتی . گيان ڪا تيسرا نيتر ديني والا روحاني باپ بئن ڪرڪي روحاني بچون

ڪو سمجھاتي هئ. گيان ڪا تيسرا نيتر سواءِ باپ ڪي ڪوئي دي نهين سکتا هئ. تو آبي

بچون ڪو گيان ڪا نيتر ملا هئ. آبي باپ نين آڪرڪي هين سمجھايا هئ ڪ پڳني مارڱ

هئ هين انڌيارا مارڱ. جئسي رات ڪو منش ڌڪي کاتي هئ، سوجهرا نهين هوتا هئ. ڳايا

پي جاتا هئ برهما ڪي رات، برهما ڪا دن. ستيگ ۾ پي نهين ڪهينئي ڪ همڪو راه بتائو.

ڪيونڪ آبي تمڪو راه مل رهي هئ. باپ آڪرڪي مڪتي ڌام اُڙ جيون مڪتي ڌام ڪي راه

بناءِ رهي هئ. آبي ٿم پرشارت ڪر رهي هو. آبي جانتی هو ڪ باقي ٿورا سميه هئ، دنيا تو

بدلني والي هين هئ. پي تو گيت پي بني هوئي هئ ڪ دنيا بدلني والي هئ.... پرنٽو منش

بچاري جانتی نهين هئ ڪ دنيا ڪب بدلني هئ، ڪئسي بدلني هئ، ڪوئن بدلني والا هئ،

ڪيونڪ تيسرا نيتر تو گيان ڪا هئ نهين. آبي ٿم بچون ڪو تيسرا نيتر ملا هئ جس سين ٿم

اس سرشتي چڪر ڪي آد مڌيه انت ڪو جان گئي هو اُڙ يهي تمهاري ٻڌي ۾ گيان ڪي

سڪرين هئ. جئسي ٿوري سڀ سڪرين بهت ميني هوتي هئ وئسي يهه گيان ڪي دو آڪير

من مناڀو. يهه سڀ سين ميني چيز هئ. بس باپ ڪو ياد ڪرو.

باپ آتي هئ اُڙ آڪرڪي راستا بتاتي هئ. ڪهان ڪا راستا بتاتي هئ؟ شانتی ڌام اُڙ

سڪڌام ڪا. تو بچون ڪو خوشي هوتي هئ. دنيا نهين جانتی هئ ڪ خوشيان ڪب منائي

جاتي هئ؟ خوشيان تو نئين دنيا ۾ منائي جائينئي نان. يهه تو بلڪل ڪامن بات هئ ڪ

پڙاڻي دنيا ۾ خوشيان ڪهان سين آئي؟ پڙاڻي دنيا ۾ منش تراہ تراہ ڪر رهي هئ ڪيونڪ

تموپرڌان هئ. تموپرڌان دنيا ۾ خوشيان ڪهان سين آئي؟ ستيگ ڪا گيان تو ڪوئي ۾ پي

نهين هئ. بابا ڪهتي هئ نان ڪ اُگر خوشيون ڪي بات پوچني هو تو گوپ گوپيون سين

(ميري بچون سين) پوچو ڪيونڪ باپ بهت سهج راستا بتاءِ رهي هئ. گرھست وهنوار ۾

رھتي هوئي اپني ڌنڌي ڌوري ڪا ڪرتويه ڪرتي هوئي ڪمل قول ڪي سمان رهو اُڙ مجھي

ياد ڪرو. جئسي عاشق معشوق هوتي هئ نان وو پي ڌنڌا ڌوري ڪرتي هوئي ايڪ دو ڪو ياد

ڪرتي رھتي هئ. اُنڪو ساڪياتڪار پي هوتي هئ جئسي لئلا مجنو، هيرا رانجھا، وو وڪار

ڪي ليئي ايڪ دو ڪي عاشق نهين هوتي هئ. اُنڪا پيار ڳايا هئا هئ. اُسڀر ايڪ دو ڪي

عاشق هوتي هئ. ليڪن يهان وو بات نهين هئ. يهان تو تر جنم جنمانتر اُس معشوق کي عاشق هين رهي هو. وه معشوق تمهارا عاشق نهين هئ. تر اُنکو ٻڌائي هو يهان اُني کي ليئي. هي ڀڳوان، نئن هين ڪو آڪر کي راه بتائو. تر نين آڏا ڪلپ ٻڌايا هئ. جب دڪ زياده هوتا هئ تو جاستي ٻڌائي هئ. جاستي دڪ ۾ جاستي سمرڻ ڪرني والي پي هوتي هئ. ديو ڪو اُپي ڪتني ياد ڪرني والي ڏير کي ڏير هئ. ڳايا هون ٿا هئ نان دڪ ۾ سمرڻ سڀ ڪري.... جتنا ڏيري هوتي جاتي هئ اُتنا تموپرڌان زياده هوتي جاتي هئ. تو تر چڙهه رهي هو، وه اُڙ هين اُتر رهي هئ. ڪيونڪ جب تڪ وناش هو تب تڪ تموپرڌان ٿا ورتي ڪو پاتي رهتي هئ. دن ڀرت دن مايا پي تموپرڌان ورتي ڪو پاتي جاتي هئ. اِس سميه باپ پي سر وڻڪتيوان هئ، مايا پي ڦر سر وڻڪتيوان اِس سميه ۾ هئ. وه پي زبردست هئ.

تر بچي اِس سميه برهما مڪ وناولي برهما ڪل پوڻ هو. تمهارا هئ سروتر ڪل، اِسڪو ڪها جاتا هئ اونچ تي اونچ ڪل. اِس سميه ۾ تمهارا يه جيون اُمليه هئ. اِس ليئي اِس جيون ڪي (شرير ڪي) سنڀال پي ڪرني چاهيئي ڪيونڪ پانچ وڪارون ڪي ڪارڻ شرير ڪي پي آيو تو ڪمتي هوتي جاتي هئ نان. تو بابا ڪهتي هئ اِس سميه پانچ وڪارون ڪو چور ڪر يوگ ۾ رهو تو آيو ٻڌتي رهينگي. آيو ٻڌتي ٻڌتي تمهاري آيو پوشيه ۾ 150 ورش ڪي هو جائينگي، اُپي نهين. اِس ليئي باپ ڪهتي هئ ڪ اِس شرير ڪي پي بهت سنڀال رڪني چاهيئي. نهين تو ڪهتي هئ يه شرير ڪام ڪا نهين هئ مٽي ڪا پُٺلا هئ اُپي تر بچون ڪو سمجه ملتي هئ ڪ جب تڪ جينا هئ بابا ڪو ياد ڪرنا هئ. آتما بابا ڪو ياد ڪرتي هئ ڪيون؟ ورثي ڪي ليئي. باپ ڪهتي هئ تر اُپني ڪو آتما سمجهه اُڙ باپ ڪو ياد ڪرو اُڙ دڻوي گڻ ڌارڻ ڪرو تو تر ڦر اُٿسي بن جائينگي. تو بچون ڪو پڙهائي اچي طرح پڙهني چاهيئي. پڙهائي ۾ سُستي آڏ نهين ڪرني چاهيئي نهين تو ناپاس هو جائينگي. بهت ڪم پڊ پائينگي. پڙهائي ۾ پي مڪيه بات يه هئ جسڪو تنت ڪها جاتا هئ ڪ باپ ڪو ياد ڪرو. جب پي پردرشي ۾ يا اُپني سينتر ۾ پي ڪوئي آتي هئ اُنکو پهلي پهلي يه سمجهائو ڪ بابا ڪو ياد ڪرو ڪيونڪ وو اونچي تي اونچا هئ تو اونچي تي اونچي ڪو هين ياد ڪرنا چاهيئي. اُن سين ڪم ڪو ٿوريئي ياد ڪرنا چاهيئي. ڪهتي هئ اونچي تي اونچا ڀڳوان. ڀڳوان هين تو نئين دنيا ڪي استاپنا ڪرني والي هئ. ديو، باپ پي ڪهتي هئ نئين دنيا ڪي استاپنا مئن ڪرتا هون. اِس ليئي تر مجهي ياد ڪرو تو تمهاري پاپ ڪت جائي. تو يه پڪا ياد ڪر لو. ڪيونڪ باپ پنت پاون هئ نان. وه يهي ڪهتي هئ ڪ جب تر مجهي پنت پاون ڪهتي هو تو تر تموپرڌان هو، بهت پنت هو، اُپي تر پاون بنو. باپ آڪر ڪي بچون ڪو سمجهائي هئ ڪ تمهاري اُپي سک ڪي دن اُني والي هئ، دڪ ڪي دن پوري هوئي هئ، ڀڪار تي پي هو، هي دڪ هرتا، سک داتا. تو جانتني هو نان ڪ بروبر ستيگ ۾ سڀ سُڪي هين سُڪي هئ. تو باپ بچون ڪو ڪهتي هئ ڪ سڀي شانتي ڌام اُڙ سڪڌام ڪو ياد ڪرتي رهو. يه هئ سنگر يگ، ڪيوٿيا تمڪو پار لي جاتي هئ باقي اِس ۾

کيوڻيا يا ڪوئي نٿيا ڪي بات هئ نھين. يھ تو مھما ڪر ديتي هئ ڪ نٿيا ڪو پار لڳائو. آب ايڪ ڪي نٿيا تو پار نھين لڳني هئ نان. ساري دنيا ڪي نٿيا ڪو پار لڳانا هئ. يھ ساري دنيا جئسي ايڪ بھت بڙا جھاز هئ انڪو پار لڳائي هئ. تو تر بچون ڪو بھت خوشي مناني چاهيئي ڪيونڪ تمھاري ليئي سديو خوشي هئ سديو ڪرسمس هئ. جب سين تر بچون ڪو باپ ملا هئ تمھاري ڪرسمس سديو هئ. اس ليئي آتي اندريه سڪ ڳايا هوڻا هئ. ديو، يھ سديو خوش رھتي هئ. ڪيون؟ آڙي، بيحد ڪا باپ ملا هئ! وه همڪو پڙھاءِ رھي هئ تو يھ روز ڪي خوشي هوني چاهيئي نان. بيحد ڪا بابا پڙھاءِ رھي هئ واہ! ڪي ڪوئي نين سنا؟ گيتا ۾ پي پڳوانو واچي هئ ڪ مٿن تمڪو راج يوگ سڪلاتا هون، جئسي وو لوگ بئريستري يوگ، سرجنري يوگ سڪلاتي هئ، مٿن تر روحاني بچون ڪو راج يوگ سڪاتا هون. تر يھان آتي هو تو بروبر راج يوگ سيڪني آتي هو نان. مونجھني ڪي تو درڪار نھين. راج يوگ سيڪ ڪر پورا ڪرنا چاهيئي نان. پاڳنتي تو نھين هونا چاهيئي. پڙھنا پي هئ تو ڌارڻا پي آچي ڪرني هئ. ٽيچر پڙھائي هئ ڌارڻا ڪرني ڪي ليئي.

ھرايڪ ڪي اپني اپني ٻڏي هوتي هئ ڪسڪي اُتر، ڪسڪي مڌير، ڪسڪي ڪنشت. تو اپني سين پوچنا چاهيئي ڪ مٿن اُتر هون، مڌير هون يا ڪنشت هون؟ اپني ڪو آپھين پر ڪنا چاهيئي ڪ مٿن اُسي اونچي تي اونچا امتحان پاس ڪرڪي اونچ پد پاني ڪي لائق هون؟ مٿن سروس ڪرتا هون؟ باپ ڪھتي هئ بچي، سروسبل بنو، بابا ڪو فالو ڪرو ڪيونڪ مٿن پي تو سروس ڪرتا هون نان، آيا هين هون سروس ڪرني ڪي ليئي اوڙ روز روز سروس ڪرتا هون. ڪيونڪ رت پي تو ليئا هئ نان. رت پي مضبوط آچا هئ اوڙ سروس تو انڪي سديو هئ باپ دادا تو انڪي رت ۾ سديو هئ. پلي انڪا شرير بيمار پر جائي تو پي مٿن بٿنا هون نان. تو مٿن انڪي اندر ۾ بٿ ڪرڪي لکتا پي هون، آگر يھ مڪ سين نه پي بول سڪي تو مٿن لڪ سکتا هون. مرلي نھين مس هوتي هئ. جب تڪ بٿ سڪي لڪ سڪي. تو مٿن مرلي پي بجاتا هون، بچون ڪو لڪ ڪرڪي پيچ ديتا هون. ڪيونڪ سروسبل هون نان. تو باپ آڪرڪي سمجھاتي هئ ڪ تر اپني ڪو آتما سمجھ ڪرڪي نشچيه ٻڏي هوڪر ڪي سروس ۾ لڳ جائو. باپ ڪي سروس، آن گاڊ فادرلي سروس. جئسي وو لکتني هئ آن ھز مئجسٽي سروس، تو تر ڪيا ڪھينگي؟ يي مئجسٽي سين پي اونچي سروس هئ. ڪيونڪ مئجسٽي (مھاراجا) بناتي هئ، يھ پي تر سمجھ سڪتي هو ڪ بروبر هر ورلڊ ڪا مالڪ بنتي هئ.

تر بچون ۾ جو آچي ريت پرشارت ڪرتي هئ انڪو هين مھاوير ڪھا جاتا هئ. تو يي چاچ ڪرني هوتي هئ ڪ ڪوئن مھاوير هئ جو بابا ڪي ڊئريڪشن پر چلتي هئ. باپ سمجھاتي هئ ڪ بچي اپني ڪو آتما سمجھو، پائي پائي ڪو ديو. باپ اپني ڪو پائيون ڪا باپ سمجھتي هئ اوڙ پائيون ڪو هين ديڪتي هئ. سڀي ڪو تو نھين ديڪينگي. يھ تو گيان هئ ڪ شرير بگر تو ڪوئي سن نه سڪي، بول نه سڪي. تر تو جانتني هو نان ڪ مٿن پي يھان شرير

۾ آيا هون، مٿن نين يهه شرير لون ليئا هون ۾. شرير تو سڀڪو هئ، شرير ڪي ساڻ هين آتما يهان پڙهه رهي هئ. تو آبي آتمائون ڪو سمجھنا چاهيئي ڪ بابا همڪو پڙهه رهي هئ. بابا ڪي بئنڪ ڪهان هئ؟ اڪال تخت ۾. بابا نين سمجھايا هئ ڪ هرايڪ آتما اڪال مورت هئ، وه ڪي وناش نهين هوتي هئ. ڪي ڪي جلي، ڪٽي، ڊوٻتي نهين هئ. چوٽي بڙي نهين هوتي هئ، شرير چوٽا بڙا هون هئ. تو دنيا ۾ جو ڪي منش ماتر هئ، ان ۾ جو آتمائين هئ انڪا تخت يهه پرڪتي هئ، شرير ۾ ۾ هئ. ڪسڪا اڪال تخت پُرش ڪا، ڪسڪا استري ڪا، ڪسڪا بچي ڪا. تو جب ڪي ڪس سين بات ڪرو تو يهه سمجھو ڪ هم آتما هئ، آبي پائي سين بات ڪرتي هئ. باپ ڪا پيغام ديتي هئ ڪ شو بابا ڪو ياد ڪرو تو ڪي جو جنڪ لڳي هوئي هئ وه نڪل جائي. جيئي سوني ۾ آلا پرتي هئ تو وٺيو ڪم هوتي هئ تو تمهاري ڪي وٺيو ڪم هو گئي هئ. آبي بلڪل هين وٺيو لڳس هو گئي هئ. اسڪو ڏيو آبي ڪها جاتا هئ. پارت ڪتنا ڏنوان ٿا. آبي قرضا اُٿا رهي هئ. وناش ۾ تو سڀ پئسا ختم هو جائينگا. ديني والي، ليني والي سڀ ختم هو جائينگا باقي جو آوناشي گيان رتن ليني والي هئ وه ڪر آڪر آنا پاڳيه ليني. آچا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات- پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اؤر گڏمارننگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مڪيه سار

- (1) باپ ڪو فالو ڪر بابا ڪي سمان سروسبل بننا هئ. آبي ڪو آبيهي ڪر ڪرنا هئ ڪ مٿن اونچي تي اونچا امتحان پاس ڪر ڪي اونچ پد پاني ڪي لائق هون؟
- (2) بابا ڪي ڊئريڪشن ۾ چل ڪر مهاوير بننا هئ، جيئي بابا آتمائون ڪو ديڪتي هئ، آتمائون ڪو پڙهائي هئ، اٿسي آتما پائي پائي ڪو دڪ ڪر بات ڪرني هئ.

وردان - تن ڪي تندرستي، من ڪي خوشي اؤر ڏن ڪي سمرڌي دواران

سريشت پاڳيوان پو

سنگر ڳ ۾ سدا سَو ۾ استت رهي سين تن ڪا ڪرم پوڳ صولي سين ڪانٽا هو جاتا هئ، تن ڪا روڳ يوگ ۾ پريورتن ڪر ديتي هو اس ليئي سدا سَو سٽ هو. من مناڀو هوني ڪارڻ خوشيون ڪي ڪاڻ سين سدا سمپن هو اس ليئي من ڪي خوشي ڪي پراپت هئ اؤر گيان ڏن سڀ ڏنون سين سريشت هئ. گيان ڏن والون ڪي پرڪرتي ستهه داسي بن جاتي هئ اؤر سرو سنڀڌ ڪي اڪ ڪي ساڻ هئ، سمپر ڪي ڪي هولي هنس سين هئ.... اس ليئي سريشت پاڳيوان ڪا وردان ستهه پراپت هئ.

سلوگن - ياد اؤر هيوا دونو ڪا بئلس هين ڊبل لڪ هئ.